

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové a soudců
Martiny Kotouček Mikoláškové a Richarda Galise ve věci

žalobců: a) Ing. J. K.
b) J. K.
oba bytem X
zastoupení advokátem JUDr. Milanem Štětinou
sídlem Jiráskova 614/11, Česká Lípa

proti:
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2025, č. j. 056518/2025/KUSK

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobci se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní
řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhají zrušení v záhlaví
označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný změnil platební
Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

výměr Obecního úřadu Seletice (dále jen „obecní úřad“) ze dne 21. 8. 2024, č. j. OUSEL 282/2024 (dále jen „platební výměr“), ve výrokové části tak, že žalobcům podle § 11 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“) a obecně závazné vyhlášky obce Seletice č. 1/2023 o místním poplatku za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu, ve znění pozdějších předpisů vyměřil místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností připojení na stavbu vodovodu za pozemek p. č. st. X v k. ú. X (dále jen „pozemek žalobců“) v celkové výši 9 620 Kč.

Obsah podání účastníků řízení

2. Žalobci namítají, že výstavbou nového vodovodu obcí Seletice nedošlo ke zhodnocení jejich pozemku. Mají za to, že v průběhu správního řízení prokázali existenci předchozího připojení na vodovod. Ze stanoviska Ministerstva financí MP/21/2020 vyplývá, že pokud v obci vodovod již existuje a obec se jej rozhodne vybudovat znovu (ať už z důvodu havarijního stavu, nefunkčnosti nebo nízké kapacity), nedochází tím ke zhodnocení pozemku.
3. Žalobci uvádí, že platební výměr předchozí existenci přípojky popíral, přestože obci musela být její existence známa, neboť se jednalo o připojení vody z obecní studny a obec řešila vybudování nové přípojky. Byť žalovaný uznal, že přípojka existovala, dospěl k závěru, že se nejednalo o pitnou vodu, a tedy o vodovod, na který by se vztahoval zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů (zákon o vodovodech a kanalizacích). To je dle žalobců v rozporu s vyjádřením Městského úřadu Nymburk ze dne 6. 5. 2024, v němž je uvedeno, že obec Seletice žádala o odběr podzemní vody za účelem zásobování rodinných domů.
4. Žalobci připouští, že historicky několikrát došlo ke znečištění vody v důsledku zemědělské činnosti, nicméně vodovod byl až na výjimky používán jako rozvod pitné vody. Žalobci v průběhu let nechali opakovaně provést rozbor vody s pozitivními výsledky. Rovněž se finančně podíleli na jeho údržbách a opravách. Dále poukazují na to, že v Registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen „RÚIAN“) je jejich nemovitost vedena jako budova rodinného domu s připojením na vodovod. Je tak nesporné, že vodovod v místě již dříve existoval, a vybudováním nové přípojky tak nemohlo dojít ke zhodnocení pozemku.
5. Žalovaný ve vyjádření navrhuje žalobu zamítnout. Uvádí, že vodovod vybudovaný občany obce bez příslušných povolení není vodovodem ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích. Zdůrazňuje, že zákon o vodovodech a kanalizacích se nevztahuje na vodovody sloužící k rozvodu jiné než pitné vody. Vodovod rozvádějící pitnou vodu podléhá veřejnoprávnímu dohledu a dozoru, musí být veden v příslušné evidenci a provozován v souladu se zákonem. Žalovaný ani obecní úřad neshledali, že by k pozemku žalobců vedl vodovod ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích vybudovaný obcí. Stanovisko Ministerstva financí, na něž žalobci odkazují, nelze vykládat tak, že by se vztahoval i na vodovod, který není veřejnou infrastrukturou. Voda z obecní studny, na kterou byl pozemek žalobců připojen, byla opakovaně shledána jako nepitná. Rozvod vody tedy nesplňoval podmínky zákona o vodovodech a kanalizacích, neboť se nejednalo o rozvod pitné vody. Dodávky z tohoto soukromého vodovodu byly ukončeny. Nadto z vyjádření J. V., které doložili žalobci, vyplývá, že *vlastní rozvod vody samospádem vznikl svépomocí našich*

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

předků ... vše tehdy odborně instaloval místní všeměl pan K.“ Nemohlo se tedy jednat o vodovod ve smyslu veřejné infrastruktury vybudované obcí. Vodovod, na který poukazovali žalobci, nebyl evidován podle zákona a nebylo ani dohledáno žádné stavební povolení na stavbu vodovodu obcí. Na internetové stránce obce Seletice je zveřejněn kolaudační souhlas k přípojkám ze dne 5. 4. 2023 a 28. 8. 2023 a Zpravodaj obce za období říjen 2023 až říjen 2024, kde je uvedeno, že byla dokončena stavba vodovodu a vodovodních přípojek a byla podepsána smlouva s provozovatelem vodovodu. Žalovaný uzavřel, že až nyní došlo k vybudování vodovodu se všemi příslušnými povoleními a napojením na zdroj pitné vody, a tím i ke zhodnocení pozemku žalobců.

6. Žalobci v replice odmítli tvrzení žalovaného, že voda ve studni obce nebyla pitná. Tvrdí, že se jednalo o pitnou vodu s parametry kojenecké vody. V 90. letech vznikl problém se znečištěním v souvislosti se zemědělskou činností, který se však vyřešil. Skutečnost, že se jednalo o vodovod sloužící k rozvodu pitné vody, dle žalobců dokládají i výpisy z listu vlastnictví k sousedním nemovitostem, znalecký posudek Rudolfa Fraňka ze dne 24. 1. 1973 na nemovitost č. p. X, v němž se konstatuje, že objekt je napojen na zdroj pitné a užitkové vody přípojkou ze zdroje ve veřejném majetku, stavební povolení ke stavbě č. p. X, v němž je odkaz na vyhlášku č. 83/1976 Sb., a oznámení o kolaudačním řízení ze dne 19. 12. 1986. Skutečnost, že vodovod nebyl zkolaudován, je nerozhodná, neboť se jednalo o historický vodovod, který byl opakovaně opravován. Obec a dříve MNV vybíraly příspěvky na chod a údržbu od obyvatel obce. Podle § 154 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, tak i podle zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), se stavby zřízené před 1. 1. 1977 považovaly za řádně povolené k účelu, ke kterému jsou řádně užívány, platí u nich tedy právní fikce *kolaudace ex lege*. Žalobci trvají na tom, že vodovodní přípojka existovala, jednalo se o rozvod pitné vody a jejich objekt byl v registru územní identifikace evidován jako objekt s vodovodní přípojkou.

Skutková zjištění plynoucí z obsahu správního spisu

7. Vyhláškou č. 1/2023 (dále jen „OZV“) zavedla obec Seletice místní poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu podle ustanovení § 10c zákona o místních poplatcích.
8. Součástí správního spisu je sdělení žalovaného adresované obci Seletice ze dne 29. 4. 2024, že v jeho evidenci není žádné povolení k provozování vodovodu pro veřejnou potřebu v obci do roku 2023. Uvedl, že má od Ministerstva zemědělství k dispozici majetkovou a provozní evidenci vodovodů a kanalizací od roku 2005 do roku 2022, která neobsahuje žádné hlášení ohledně vodovodu v k. ú. S. Žalovaný upozornil, že zákon o vodovodech a kanalizacích se nevztahuje na vodovody sloužící k rozvodu jiné než pitné vody.
9. Dle sdělení Městského úřadu Nymburk jako vodoprávního úřadu adresovanému obci Seletice ze dne 6. 5. 2024 vodoprávní úřad nedohledal žádnou dokumentaci týkající se vodovodu v obci Seletice před rokem 2020. Má k dispozici pouze rozhodnutí ze dne 2. 5. 2016, jímž byl obci povolen odběr podzemní vody ze stávající studny na pozemku p. č. X v k. ú. X pro účel *zásobování některých rodinných domů v obci Seletice nepitnou vodou* po dobu užívání vodního díla s tím, že součástí spisu je stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 18. 4. 2016, podle něhož se na základě rozboru jedná o nepitnou vodu. Na základě toho konstatoval, že případný vodovod, který by vodu z této studny

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

rozdávěl, by se nepovažoval za vodovod pro veřejnou potřebu, neboť by se na něj nevztahoval zákon o vodovodech a kanalizacích.

10. Obecní úřad vyzval dne 29. 7. 2024 žalobce, aby podali ohlášení poplatkové povinnosti a uhradili poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu dle OZV, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy. V odůvodnění uvedl, že podle čl. 3 OZV vznikla žalobcům povinnost oznámit poplatkovou povinnost do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti OZV, tj. do 26. 7. 2024, a ve stejném termínu jim podle čl. 5 OZV vznikla povinnost poplatek uhradit.
11. Platebním výměrem obecní úřad vyměřil žalobcům místní poplatek ve výši 9 750 Kč.
12. Žalobci podali proti platebnímu výměru odvolání. V něm uvedli, že obecnímu úřadu je známo, že do nemovitosti žalobců byl před výstavbou nového vodovodu zaveden funkční veřejný vodovod, z něž byly provedeny vnitřní rozvody. Důvodem pro vybudování nového vodovodu byla skutečnost, že voda v předchozím vodovodu nebyla pitná. K tomu poukázali na oznámení ukončení dodávky vody z obecní studny ke dni 1. 7. 2023 starostkou obce a dopis bývalého starosty se záznamem Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 26. 2. 2015 a protokolem o zkoušce č. 378/15. Dále poukázali na návrh na vydání kolaudačního rozhodnutí pro přístavbu objektu č. p. X s revizní zprávou ze dne 25. 2. 2002, v níž se uvádí, že byla provedena zkouška těsnosti vnitřního vodovodu, který je způsobilý připojení na vodovodní přípojku. Také z výpisu z RÚIAN vyplývá, že objekt byl připojen na vodovod. Uvedené potvrzuje i čestné prohlášení J. V. Není významné, že vodovod nebyl evidován žalovaným. Podstatná je pouze skutečnost, že vodovod existoval a byl funkční až do nového připojení. Pochybení obce, že vodovod nezapsala do evidence, nemůže jít k tíži žalobců. Poplatek lze vyměřit pouze v případě, že nemovitost nebyla připojena na vodovod, např. měla zásobování z vlastní studny apod. K tomu odkázali na stanovisko Ministerstva financí MP/21/2020.
13. Ze záznamu Krajské hygienické stanice ze dne 26. 2. 2015 a protokolu o zkoušce č. 378/15 vyplývá, že dle laboratorního vyšetření vzorku odebraného 29. 1. 2015 ze studny v majetku obce Seletice byla voda vyhodnocena jako nepitná s ohledem na naměřené hodnoty dusičnanů a koliformních bakterií. V čestném prohlášení ze dne 12. 4. 2024 J. V. uvedl, že rodinný dům č. p. X vlastnil od roku 1961 do roku 1976, dům byl napojen na veřejný rozvod vody pro dolní část obce, zdrojem byla obecní studna ve střední části obce, rozvod vody samospádem vznikl svépomocí předků a byl postupně renovován z původního cementového až po vedení z plastu. Při poslední renovaci provedli se sousedy výkopové práce u svých objektů a páteřní rozvod včetně připojení na jednotlivé domy byl nahrazen novým, vše odborně instaloval místní „všeuměl“ pan K.
14. O odvolání žalobců rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. Žalovaný změnil výši poplatku, neboť zjistil, že obecní úřad při výpočtu poplatku vyšel z výměry pozemku 150 m², v katastru nemovitostí je však uvedena výměra 148 m². K námitce žalobců, že nemovitost byla napojena na funkční vodovod, konstatoval, že předmětem poplatku je zvýšená hodnota stavebního pozemku. K tomu dochází k okamžiku vzniku možnosti jeho připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace. Jeho účelem je především pokrytí nákladů vzniklých obci v souvislosti s investicemi na vybudování infrastruktury. Podle § 10c odst. 1 zákona o místních poplatcích platí poplatek vlastník stavebního pozemku zhodnoceného možností připojení na obcí Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace po nabytí účinnosti zákona o vodovodech a kanalizacích. Zákon o vodovodech a kanalizacích se nevztahuje na vodovody sloužící k rozvodu jiné než pitné vody. Místním poplatkem za zhodnocení tak může být zpoplatněno pouze připojení na stavbu rozvádějící pitnou vodu. Z vyjádření starostky obce Seletice vyplynulo, že byla v minulosti vybudována studna, která sloužila pro potřeby občanů, přičemž voda v této studni byla pouze užitková. Vlastníci nemovitostí vybudovali rozvody z této studny sami. Obci není známo, že by k těmto úpravám vedení užitkové vody existovala jakákoli dokumentace nebo povolení. Z tohoto pohledu se rozvody z obecní studny dají považovat za černou stavbu. Skutečnost, že vodovod nerozváděl pitnou, ale pouze užitkovou vodu, potvrzuje i vyjádření Městského úřadu Nymburk, z něž vyplývá, že vodoprávní úřad disponuje rozhodnutím ze dne 2. 5. 2016, kterým byl obci Seletice povolen na pozemku p. č. X odběr podzemní vody ze stávající studny za účelem *zásobování některých rodinných domů v obci Seletice nepitnou vodou*, s tím, že součástí spisu je též stanovisko Krajské hygienické stanice Středočeského kraje ze dne 18. 4. 2016, v němž je uvedeno, že na základě rozboru se jedná o nepitnou vodu. Žalovaný tak uzavřel, že předchozí vodovod rozváděl pouze vodu užitkovou a nepovažoval se za vodovod pro veřejnou potřebu, na nějž by se vztahoval zákon o vodovodech a kanalizacích. Výstavba nového vodovodu umožnila první napojení na vodovod rozvádějící pitnou vodu, čímž došlo ke zhodnocení pozemku žalobců.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

15. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť žalobci s tím souhlasili a žalovaný s tímto postupem nevyjádřil ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení žaloby soudem

16. Podle § 10c odst. 1 zákona o místních poplatcích platí, že *poplatek za zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu nebo kanalizace platí vlastník stavebního pozemku zhodnoceného možností připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace po nabytí účinnosti zákona o vodovodech a kanalizacích. Má-li k tomuto stavebnímu pozemku vlastnické právo více subjektů, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně.*
17. Podle § 10c odst. 3 téhož zákona *sazba poplatku nesmí přesáhnout rozdíl ceny stavebního pozemku bez možnosti připojení na obcí vybudovanou stavbu vodovodu nebo kanalizace a ceny stavebního pozemku s touto možností. Cena stavebního pozemku v obci se stanoví podle zvláštního právního předpisu v kalendářním roce, ve kterém nabylo právní moci kolaudační rozhodnutí nebo nabylo právních účinků kolaudační souhlas pro stavbu vodovodu nebo kanalizace obcí vybudované. Výše sazby na 1 m² zhodnoceného stavebního pozemku stanoví obec v obecně závazné vyhlášce, kterou může obec vydat nejpozději v kalendářním roce, kdy nabylo právní moci rozhodnutí podle věty druhé.*
18. Předmětem sporu mezi účastníky je otázka, zda výstavbou vodovodu obcí Seletice došlo ke Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

zhodnocení stavebního pozemku žalobců ve smyslu § 10c zákona o místních poplatcích. Předmětem poplatku je zhodnocení stavebního pozemku možností jeho připojení na stavbu vodovodu a kanalizace (viz též bod 68 nálezu Ústavního soudu ze dne 14. 2. 2024, sp. zn. Pl. ÚS 42/23). Ke zhodnocení pozemku ve smyslu § 10c zákona o místních poplatcích dochází možností jeho připojení na obcí vybudovaný vodovod nebo kanalizaci, nabytím právní moci kolaudačního rozhodnutí (souhlasu) stavby vodovodu anebo kanalizace (viz bod 53 nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 42/23). Soud souhlasí s žalovaným, že zhodnocení stavebního pozemku je spojeno s možností napojení na vodovod pro veřejnou potřebu podle zákona o vodovodech a kanalizacích, který umožňuje v zásadě nepřetržitě zásobování pitnou vodou [viz § 1 odst. 4 písm. a), § 8 odst. 1, 2 a 5, § 9, § 11 odst. 1 věta první a odst. 3 a § 14 odst. 1 zákona o vodovodech a kanalizacích; § 3 odst. 1 a 2 zákona o ochraně veřejného zdraví]. Právo na zajištění nepřetržité dodávky zdravotně nezávadné pitné vody je tím, co podstatně odlišuje možnost napojení na vodovod dle zákona o vodovodech a kanalizacích od jiného zdroje vody. Žalobcům lze přisvědčit, že pokud v obci existuje vodovod nebo kanalizace a obec buduje tyto stavby nově z důvodu havarijního stavu, nefunkčnosti nebo nízké kapacity, nejedná se o první možnost napojení se na předmětnou infrastrukturu a nemůže tak dojít ke zhodnocení pozemku (viz též Furková, Petra, Matějková, Lenka, Rosová, Šárka. *Tvorba obecně závazných vyhlášek*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 146).

19. V tomto případě však bylo ve správním řízení prokázáno, že rozvod vody samospádem ze studny v majetku obce historicky provedený obyvateli obce nebyl vodovodem ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích a nezajišťoval možnost nepřetržitého zásobování pozemku žalobců pitnou vodou. Pozemek žalobců byl napojen na vodní zdroj (studnu ve vlastnictví obce, z níž byl povolen odběr pro zásobování nepitnou vodou), neměl však před vybudováním vodovodu obcí možnost připojení na vodovod sloužící veřejné potřebě a uzavření smlouvy o dodávce pitné vody. To dokládá výsledek laboratorní zkoušky z ledna 2015, který byl žalobcům znám, i skutečnost, že vodoprávní úřad dne 2. 5. 2016 na základě stanoviska Krajské hygienické stanice z 18. 4. 2016 povolil pouze odběr podzemní vody ze studny ve vlastnictví obce po dobu jejího užívání pro zásobování některých rodinných domů nepitnou vodou. Na to, že voda přiváděná z obecní studny nebyla pitná, ostatně poukazovali i žalobci v podaném odvolání. Výše uvedené koresponduje i s tím, že do roku 2023 nebylo vydáno žádné povolení k provozování vodovodu v obci Seletice podle § 6 zákona o vodovodech, evidence vybraných údajů o vodovodech vedená Ministerstvem zemědělství dle § 5 zákona o vodovodech a kanalizacích, kterou měl žalovaný k dispozici za období od roku 2005 do roku 2022, neobsahovala žádné údaje o vodovodu v katastrálním území Seletice, na který by se vztahoval zákon o vodovodech a kanalizacích (§ 1 a § 39 odst. 4 zákona o vodovodech a kanalizacích) a místně příslušný vodoprávní úřad nedisponoval žádnou dokumentací, která by se týkala vodovodu v obci Seletice před rokem 2020, ale pouze výše uvedeným povolením k odběru vody ze studny ve vlastnictví obce za účelem zásobování některých rodinných domů nepitnou vodou. Připojení na studnu, byť obecní, není totéž jako připojení na veřejný vodovod, který podléhá zákonným požadavkům na provedení i provozování tak, aby byly odběratelům zabezpečeny dodávky pitné vody. Stavební pozemek žalobců byl napojen na vodní zdroj, neměl však zajištěno zásobování pitnou vodou napojením na vodovod pro veřejnou potřebu.

20. Tvrzení žalobců o tom, že přestože v minulosti docházelo ke znečištění vody, sloužil

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

„vodovod“ k rozvodu pitné vody (resp. že problém se znečištěním vzniklý v 90. letech se vyřešil), nemá oporu ve správním spisu a je též v rozporu s předchozím tvrzením žalobců v odvolání, v němž naopak tvrdili, že *důvodem pro vybudování nového vodovodu byla skutečnost, že voda v předchozím vodovodu z obecní studny nebyla pitná*. Až v žalobě žalobci uvedli, že v průběhu let nechali opakovaně provést rozbory vody, podle nichž byla voda pitná, žádné výsledky zkoušek však k důkazu neoznačili. Jak bylo výše uvedeno, ze spisové dokumentace naopak vyplývá, že Krajská hygienická stanice Středočeského kraje v letech 2015 a 2016 (tedy i v době po údajném „vyřešení“ problému se znečištěním ze zemědělství) vyhodnotila vodu jako nepitnou a vodoprávní úřad povolil odběr z obecní studny pouze pro zásobování rodinných domů *nepitnou* vodou. Ani skutečnost, že v určitém období v minulosti mohla voda přiváděná na pozemek žalobců samospádem ze studny ve vlastnictví obce vyhovovat požadavkům na pitnou vodu, nemění nic na tom, že v obci nebyla před kolaudací nově realizované stavby vodovodu obcí možnost připojení na vodovod ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích, s nímž by bylo spojeno právo na nepřetržité dodávky pitné vody. Z tohoto důvodu soud neprováděl důkaz povolením ke stavbě na pozemku p. č. st. X s uvedením odkazu na vyhlášku č. 83/1976 Sb. a oznámením o zahájení kolaudačního řízení ze dne 19. 12. 1986, jimiž žalobci chtěli prokázat, že tato stavba musela mít zajištěn zdroj pitné vody, a znaleckým posudkem vypracovaným Rudolfem Fraňkem 24. 1. 1973 k ocenění nemovitost č. p. X k prokázání tvrzení, že objekt byl *napojen na zdroj pitné a užitkové vody přípojkou ze zdroje ve veřejném majetku*. Tyto důkazy by navíc mohly maximálně prokázat skutečnost, že voda byla pitná v roce 1973 či 1986, avšak nikoliv v době před nabytím právní moci kolaudačního souhlasu k nynějšímu vodovodu. Pozdější laboratorní zkoušky z let 2015 a 2016 přitom prokázaly, že voda pitná není. I kdyby tedy bylo prokázáno, že v sedmdesátých či osmdesátých letech minulého století voda pitná bylo, není to podstatné, neboť v době předcházející kolaudaci vodovodu již pitná nebyla.

21. Žalobci se dále dovolávají toho, že jejich nemovitost je vedena v systému RÚIAN jako stavební objekt připojený na vodovod, přičemž takto jsou vedeny i rodinné domy na pozemcích p. č. st. XA, XB a XC. Předně je nutno podotknout, že nikoli každý vodovod je vodovodem ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích (§ 1 zákona o vodovodech a kanalizacích). To, že je tedy v systému RÚIAN jako technickoekonomický atribut nemovitosti žalobců uvedeno připojení na vodovod, ještě neznamená, že se jedná o vodovod podle citovaného zákona, na nějž odkazuje § 10c odst. 1 zákona o místních poplatcích. Současně podle § 4 odst. 4 zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění pozdějších předpisů je referenční údaj [jímž jsou i technickoekonomické atributy stavebního objektu, viz § 34 odst. 2 písm. g) a § 38 odst. 1 písm. e) tohoto zákona] zapsán v RÚIAN považován za správný, *pokud není prokázán opak nebo pokud nevznikne oprávněná pochybnost o správnosti referenčního údaje*. Jak bylo již výše uvedeno, v tomto případě bylo prokázáno, že stavební pozemek žalobců nebyl napojen na vodovod ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích, jehož prostřednictvím by bylo zajištěno jeho nepřetržité zásobování pitnou vodou.
22. Z prokázaných skutkových okolností vyplývá, že v případě obce Seletice nešlo o rekonstrukci či nahrazení existujícího vodovodu pro veřejnou potřebu zapříčiněnou jeho nízkou kapacitou či havarijním stavem, nýbrž o první výstavbu vodovodu pro veřejnou potřebu, který splňuje zákonem o vodovodech a kanalizacích předpokládané požadavky na provozuschopnost a kvalitu vody. Lze tedy uzavřít, že výstavbou vznikla první možnost

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

připojení stavebního pozemku žalobců na veřejný vodovod ve smyslu zákona o vodovodech a kanalizacích, a došlo tedy k jeho zhodnocení podle § 10c zákona o místních poplatcích. Žalobní námitky nejsou důvodné.

23. Námitku, že nastala právní fikce kolaudace předcházejícího „vodovodu“ *ex lege*, neboť stavba byla zřízena před 1. 1. 1977, žalobci uplatnili poprvé až v replice ze dne 14. 7. 2026. Soudní řízení ve správním soudnictví je ovládáno zásadou koncentrace, jež nachází svůj odraz v § 71 odst. 2 třetí větě s. ř. s., podle níž žalobce může rozšířit žalobu o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Dvouměsíční lhůta pro podání žaloby (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) uplynula 24. 6. 2025. Námitka tedy byla uplatněna opožděně, a soud se jí proto nemohl věcně zabývat (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2004, č. j. 1 Afs 25/2004-69). Pouze na okraj soud poznamenává, že § 154 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, na který žalobci v této souvislosti poukázali, řeší systém stavebně technické prevence, nikoli užívání staveb. Současně lze připomenout, že je třeba odlišovat povolení stavby a jejího užívání (ani případné kolaudační rozhodnutí či souhlas nelegalizují stavbu provedenou bez povolení vyžadovaného zákonem, viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 2. 2018 č. j. 7 As 70/2017-29, č. 3722/2018 Sb. NSS, či ze dne 3. 5. 2024, č. j. 6 As 361/2023-40). I v minulosti vodohospodářská díla a jejich změny vyžadovaly povolení [viz § 8 odst. 1 písm. a) a c) zákona č. 11/1955 Sb., o vodním hospodářství, § 9 odst. 1 a § 38 zákona č. 138/1973 Sb., o vodách]. Z vyjádření Městského úřadu Nymburk vyplývá, že nedisponuje žádnou dokumentací ke stavbě vodovodu před rokem 2020, pouze povolením k odběru vody ze studny pro zásobování některých domů nepitnou vodou. Uvedené vyjádření neprokazuje, že v obci Seletice existovala povolená stavba vodovodu, natož že by se jednalo o veřejný vodovod, jehož vlastník by byl povinen zajistit jeho provozování tak, aby byly odběratelům zajištěny dodávky pitné vody.

Závěr a náklady řízení

24. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
25. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci nebyli v řízení úspěšní, a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2025

Lenka Oulíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.